

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Katedra filozofie

Práce bakalářská

Posudek vedoucího

Práci hodnotil: Mgr. Miloš Kratochvíl, Ph.D.

Práci předložila: Jan Holub

Název práce: Etika ve filosofické koncepci Benedikta Spinozy

1. CÍL PRÁCE

Cílem práce je přiblížení základních myšlenek etické koncepce Benedikta Spinozy, a to v rámci celku Spinozovy filosofie. Autor se rozhodl držet se holistické interpretace a proto jsou hlavní kapitoly (při nejmenším pokud jde o jejich rozsah) zaměřeny na ontologii, pojetí idejí a pojetí afektů. Tímto postupem se dle mého soudu autorovi podařilo stanovený cíl naplnit.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ

Jednou z prvních věcí, které je na této práci třeba ocenit, je autorovo vědomí toho, že neutrální a neinterpretující prezentace Spinozovy (či jakékoli jiné) filosofie není možná. Autor se ve své práci nechává vědomě inspirovat, a částečně možná i vést, aktuálně dominujícím holistickým přístupem ke čtení Spinozy, který u nás reprezentují zejm. Hemelík s Toppeltem.

Stručně, ale účelně, autor představuje hlavní pojmy Spinozovy filosofie. Nejde však o „terminologický slovníček“ (názvy kapitol k tomu trochu svádějí), ale o výklad vzájemné propojenosti jednotlivých témat, o nichž Spinoza uvažuje. Spinozova filosofie je prezentovaná především jako filosofie člověka. Vhodně je kombinována práce s primární a sekundární literaturou a autorovými vlastními postřehy či komentáři.

Kratší kapitoly 5 a 6 jsou na práci podstatné a jejich zpracování považuji za projev autorovy kreativity (tím nemyslím obsah, ale zpracování a zařazení této části, jakož i schopnost vyhledat k poměrně úzce vymezenému tématu aktuální studie). Komparace Spinozova a stoického pojetí afektu je provedena citlivě a s vědomím možných úskalí. Navíc se daří držet se struktury práce a navázat kapitolou o lásce k bohu. Závěr této kapitoly pak otevírá další otázky (týkající se Spinozových myšlenkových zdrojů), jejichž zodpovídání by ale přesahovalo rámec bak. práce, rozsahem i náročností.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA:

Práce je velmi pečlivá. Chyby, překlepy či nedostatky ve formální podobě odkazů na zdroje jsem v ní nezaznamenal.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ:

Seznam literatury obsahuje, na první pohled, relativně málo zdrojů. A s těmito zdroji však opravdu pracuje (nevyužívá je účelově k jednorázovému a víceméně namátkovému citacím). Navíc volí zdroje aktuální a v případě článků také zaměřené na konkrétní spinozovská témata. Jeho text má promyšlenou a zdůvodněnou strukturu. Na rozdíl od mnoha jiných bak. prací nejde o mechanické parafrázování. Z formulací je zřejmé, že se autor v tématu orientuje, případně orientaci hledá, ale rozhodně mu není lhostejná. Práci podle mého soudu zvládl výborně.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ:

Poslední kapitolu končíte konstatováním, že Spinozova filosofie nemusí čerpat jen z novověké racionalistické tradice. Naznačujete vazby na některé mystické koncepce. Zdroj, z něhož zde vycházíte (Hemelík 2006), ale také spíše jen naznačuje. Pokoušel jste se v této souvislosti hledat i jinde? A s jakými výsledky?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA: výborně

Datum: 23. 5. 2016

Podpis: